

På grundlag af den seneste til rådighed værende årsberetning (1998) udgjorde de offentlige udgifter til delprogrammet »turisme« for programmeringsperioden 1994-1999 45 mio. EUR eller 44 % af de samlede offentlige udgifter til programmet. I henhold til supplerende oplysninger, som de græske myndigheder fremsendte i begyndelsen af 2000, beløber de offentlige udgifter sig angiveligt til 61 mio. EUR, hvilket svarer til en udnyttelse på omkring 65 % af de offentlige udgifter i forhold til den seneste programændring, der blev besluttet den 6. maj 2000. En endelig evaluering af dette delprogram kan først udarbejdes på grundlag af de græske myndigheders afsluttende rapport, som kommer til at indeholde præcise tal for 1999-2001.

Kommissionen kan derfor ikke på nuværende tidspunkt kontrollere, om alle de forpligtelser, som de græske myndigheder har indgået i forbindelse med disse projekter, er blevet overholdt, herunder gennemførelsen af arbejdet og overdragelsen til den private sektor af opførelsen af installationerne på jorden og forvaltningen af samtlige lystbådehavne. Kommissionen har imidlertid anmodet de græske myndigheder om at fremsende oplysninger om iværksættelsen af ovennævnte operationelle programs foranstaltning 1.1 under »maritim turisme«.

(2002/C 205 E/151)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0433/02

af Rijk van Dam (EDD) og Albert Maat (PPE-DE) til Kommissionen

(21. februar 2002)

Om: Økonomisk tilknytning som krav til fiskere, der sejler under belgisk flag

Den belgiske regering har ved anordning af 3. februar 1999 fastsat, at fiskerbåde, der sejler under belgisk flag, skal have reel økonomisk tilknytning til det belgiske kystområde. Konkret medfører dette, at enten mindst 50 % af besætningen skal være fra det belgiske kystområde, eller at en betragtelig del af fangsten skal landes i belgiske havne eller sælges på belgiske auktioner.

Den belgiske regering har underrettet Kommissionen om udkastet til denne anordning, og Kommissionen godkendte det, da bestemmelserne var i overensstemmelse med Domstolens kendelse om, at en medlemsstat har ret til at kræve, at et skib, der fører dets flag, har »reel økonomisk tilknytning« til medlemsstaten.

På den anden side har Domstolen modsat sig pålæggelse af en pligt til forhyring af lokal bemanning. Samtidig har Kommissionen grebet ind over for en bestemmelse fastsat af den nederlandske kvoteforvaltningsgruppe, der forpligtede medlemmerne til at sælge deres fangst på nederlandske fiskeauktioner.

I svaret på tidligere forespørgsler (E-2205/00 og P-2236/00⁽¹⁾) oplyste Kommissionen, at den ville holde Parlamentet informeret om en række nederlandske rederes klage over denne forpligtelse. Nu (halvandet år senere) har Kommissionen endnu ikke informeret Parlamentet om behandlingen af denne klage.

1. Hvorfor er Kommissionen så efterladende i denne sag? Kan Kommissionen oplyse, i hvilken fase proceduren befinder sig, og hvorledes Kommissionen har til hensigt at følge denne procedure op?

2. Hvad er Kommissionen politik, for så vidt angår pålæggelse af nationale auktionsforpligtelser? Sondrer Kommissionen mellem nationalt pålagte auktionspligter og privat pålagte auktionspligter? I bekræftende fald, hvorfor; i benægtende fald, hvorfor behandles nederlandske kvoteforvaltningsgrupper anderledes end de belgiske myndigheder?

⁽¹⁾ EFT C 89 E af 20.3.2001, s. 160.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(11. april 2002)

Denne sag er opstået efter, at en gruppe ejere af fiskerfartøjer, der fører belgisk flag, har indgivet en klage til Kommissionen, som fortsat undersøger sagen.

Twisten vedrører Belgiens overholdelse af betingelsen for fartøjers »reelle økonomiske tilknytning« til kystområdet. Det er en betingelse, som medlemsstaterne kan kræve, at fiskerfartøjer, der fører deres flag, skal overholde. Redere kan vælge mellem forskellige kriterier for at overholde denne forpligtelse, og kriterierne kan kombineres indbyrdes: en betydelig andel af besætningen skal være bosat på medlemsstatens kyst, en bestemt andel af fangsterne skal landes og/eller sælges i medlemsstatens havne, en betydelig andel af fangstretjenerne skal udgå fra medlemsstatens havne med køb af proviant til fartøjet i disse havne, osv. Domstolen har i sin retspraksis fastlagt grænser for anvendelsen af disse kriterier, så de ikke fører til overtrædelser af EF-bestemmelserne.

Kommissionen fandt i sin første vurdering, at Belgien anvendte kriteriet på en måde, der netop førte til overtrædelse af EF-bestemmelserne. Den meddelte Belgien denne vurdering i en åbningsskrivelse af 11. april 2001 til Belgien.

De belgiske myndigheder fremsatte bemærkninger i brev af 15. juni 2001. Kommissionen skulle normalt have taget stilling til den videre behandling af sagen i den anden halvårige beretning for 2001 om overtrædelser. Ved brev af 5. oktober 2001 sendte Belgien Kommissionen supplerende bemærkninger, der var vedlagt nogle meget nylige belgiske domstolsafgørelser om denne sag. Kommissionen fandt det vigtigt at analysere de nye oplysninger, der blev fremsendt, og den udsatte derfor sin beslutning til efter gennemgangen af den anden beretning for 2001.

Det har medført, at undersøgelsen af denne sag er blevet udsat til den første halvårige beretning for 2002, dvs. til juli 2002.

I sagsbehandlingen sonderer Kommissionen i øvrigt ikke mellem, om forpligtelserne er pålagt af offentlige myndigheder eller af private grupper. Kommissionen skal sørge for, at EF-bestemmelserne overholdes, og den bestræber sig på at få bragt konstaterede overtrædelser til ophør, uanset hvem der har begået dem. Med henblik på denne opgave er Kommissionen underlagt de procedureregler, der er fastsat i EF-traktaten og den afledte ret.

Det er i denne ånd, at Kommissionen har gennemført to forskellige procedurer, der i øvrigt er iværksat af to forskellige generaldirektorater under Kommissionen. Den ene vedrører den ovenfor beskrevne »reelle økonomiske tilknytning«, mens den anden vedrører den forpligtelse, som nederlandske fiskere er blevet pålagt af deres forvaltningssammenslutninger, til at sælge deres fangster udelukkende på nederlandske auktioner. Hvert dossier behandles ud fra de bestemmelser, der gælder for det. Det første undersøges i forhold til bestemmelserne i EF-traktatens artikel 226, stk. 2. Det andet undersøges i forhold til de specifikke bestemmelser i EF-traktatens artikel 81, der vedrører aftaler og aftalt praksis mellem virksomheder. Den nævnte anden sag er afsluttet, fordi forvaltningssammenslutningen har annulleret forpligtelsen til at sælge på nederlandske auktioner. Behandlingen af den førstnævnte sag, vedrørende den »reelle økonomiske tilknytning«, forløber til gengæld normalt.

Kommissionen vil underrette de ærede medlemmer om den holdning, den vil indtage efter undersøgelsen.

Kommissionen offentliggør afgørelserne vedrørende overtrædelser på Europa-netstedet: http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/droit_com/index_fr.htm#infractions. Oplysningerne ajourføres med regelmæssige mellemrum, herunder efter hver periodisk beretning om konstaterede og formodede overtrædelser.

(2002/C 205 E/152)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0442/02
af Samuli Pohjamo (ELDR) til Kommissionen

(12. februar 2002)

Om: Redegørelse for regionalpolitikken for de arktiske områder

I Kommissionens helt nye rapport om de fremskridt, der er gjort med hensyn til den økonomiske og sociale samhørighed⁽¹⁾ oplyses det, at Kommissionen er ved at udarbejde en redegørelse om de områder, hvor der er permanente, naturbetingede ulemper. Desuden er Kommissionen i færd med at tilrettelægge en række seminarer, hvor de pågældende områders problemer skal drøftes.